

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 63.378 van 29 november 1996

A. 61.680/VI-12.238

In zake: **SCHEYS Paul,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel,

tegen:

de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques PUTZEYS, Mr. Stéphanie GEHLEN en
Mr. Xavier LEURQUIN, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 4 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Paul SCHEYS de nietigverklaring vordert van beslissing nr. A/198/1994 van de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, genomen op 30 november 1994 en hem ter kennis gebracht op 5 december 1994, waarbij het volgende wordt besloten:

"

Artikel 1.

Doordat de heer SCHEYS op 5 juni 1991 om medische redenen gerepatrieerd is uit Togo en niet geweten is hoelang hij niet inzetbaar zal zijn, wordt de heer SCHEYS voor de periode van 6 juni tot 5 augustus 1991 in de stand 'ter beschikking houden' geplaatst.

Artikel twee.

De periode waarvoor de heer SCHEYS in de stand 'ter beschikking houden' is geplaatst, wordt om redenen van tijdelijke lichamelijke ongeschiktheid verlengd. De duur van deze verlenging mag in geen enkel geval langer zijn dan zes maanden.

Artikel drie.

Aangezien de verlenging om gezondheidsredenen van het 'ter beschikking houden' op 5 november 1991 drie maanden heeft geduurd en de heer SCHEYS geen nieuwe aanstelling heeft gekregen, wordt om redenen van ontwikkelingssamenwerking aan zijn diensten een einde gemaakt op 5 februari 1992 om 24 uur.

Artikel vier.

De beslissingen nummer A/22/1993 van 27 april 1993 - waarbij dit personeelslid weer in de stand dienstactiviteit werd geplaatst van 6 juni 1991 tot 5 februari 1992 - en D/11.886/1991 van 6 augustus 1991 - waarbij het ter beschikking houden van betrokkene werd verlengd - alsmede vaststelling nr. D 82/1992 van 2 maart 1992 - waarbij de diensten van de heer SCHEYS beëindigd werden - worden ingetrokken";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAURMONT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 mei 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 september 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 oktober 1996, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 13 november 1996;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LAMBERT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. GEHLEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak de volgende is:

1. Verzoeker is bij ministerieel besluit van 25 september 1987 benoemd als lid van het aanvullend personeel van de ontwikkelingssamenwerking. Op 6 januari 1991 wordt hij voor zijn werk naar Togo gestuurd voor een periode die normaal twee jaar zou duren, dus tot 5 januari 1993.

Op 4 juni 1991 wordt hij ziek en twee artsen gevestigd in Togo zijn van oordeel dat het gezien zijn gezondheidstoestand nodig is dat hij terugkeert naar België om zich te laten verzorgen. Op 6 juni 1991 komt hij daadwerkelijk met het vliegtuig terug naar Brussel. De arts die hij raadpleegt, verklaart hem arbeidsongeschikt, eerst tot 14 juni 1991, daarna tot 30 juni 1991.

2. Vanaf 6 juni 1991 is verzoeker beschouwd als personeelslid in de stand "ter beschikking houden", en dienovereenkomstig bezoldigd.

Verzoeker meldt zich bij het medisch centrum van het Ministerie van Buitenlandse Zaken aan op 24 juni 1991, op welke datum de geneesheer-directeur hem ongeschikt verklaart tot 15 juli 1991. Bij dat onderzoek vult verzoeker een formulier in waarin staat dat hij naar België is teruggekeerd om "medische redenen (medische repatriëring)", en dat hij "(zijn) diensten in de ontwikkelingssamenwerking wil voortzetten". Hetzelfde medisch centrum verlengt de periode van ongeschiktheid achtereenvolgens tot 23 augustus 1991, tot 15 september en tot 30 september 1991.

Op 6 augustus 1991 vaardigt de minister een ministerieel besluit uit waarbij het ter beschikking houden van verzoeker wordt verlengd tot de dag die

voorafgaat aan die waarop hij opnieuw in actieve dienst wordt geplaatst als zulks vóór 5 februari 1992 zou geschieden.

3. Op 30 september 1991 verklaart de geneesheer-directeur van het medisch centrum van het ministerie verzoeker definitief ongeschikt. Naar aanleiding van het beroep dat verzoeker tegen die beslissing heeft ingesteld, verklaart de medische commissie van het ministerie hem op 14 november 1991 geschikt voor de dienst in ontwikkelingslanden.

4. De Minister, die ervan uitgaat dat voor verzoeker, die niet opnieuw in actieve dienst is geplaatst, de verlenging van de terbeschikkingstelling verstreken is, besluit op 2 maart 1992 dat aan de diensten van verzoeker op 5 februari 1992 om 24 uur ambtshalve een einde wordt gemaakt om redenen van ontwikkelingssamenwerking.

5. Bij arrest nr. 41.051 van 12 november 1992 vernietigt de Raad van State de beslissing van onbekende datum, waarbij Paul SCHEYS voor de periode van 6 juni 1991 tot 5 augustus 1991 in de stand "ter beschikking houden" wordt geplaatst bij het Algemeen Bestuur van de Ontwikkelingssamenwerking en de ministeriële beslissing van 6 augustus 1991, waarbij de periode gedurende welke Paul SCHEYS in de stand "ter beschikking houden" is geplaatst, verlengd wordt.

Ten gevolge van een vonnis d.d. 28 april 1993 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel heeft verzoeker het verschil tussen zijn activiteitswedde en de wedde "ter beschikking houden" ontvangen samen met de daarop verschuldigde interesten.

6. Verzoeker vordert de nietigverklaring van de beslissing van 2 maart 1992 bij wijze van interpretatie van arrest nr. 41.051 van 12 november 1992 en bij wijze van rechtzetting van een misslag.

Bij een beslissing d.d. 27 april 1993 van de verwerende partij wordt verzoeker van 6 juni 1991 tot en met 5 februari 1992 weer in de stand dienstactiviteit in Togo geplaatst. Doordat deze beslissing de intrekking inhoudt van de beslissing van 2 maart 1992, besluit de Raad van State bij arrest nr. 47.191 van 4 mei 1991, dat er geen grond meer is om uitspraak te doen.

7. De beslissing van 27 april 1993 wordt op haar beurt voor de Raad van State bestreden voor zover de periode waarin verzoeker daarbij weer in de stand dienstactiviteit wordt geplaatst tot 5 februari 1992 wordt beperkt; die beslissing wordt op 30 november 1994 door de verwerende partij ingetrokken en de Raad van State besluit bijgevolg, bij arrest nr. 50.920 van 21 december 1994, dat er geen grond meer is om uitspraak te doen.

Die beslissing van 30 november 1994 is de bestreden handeling; ze luidt als volgt:

" BESLISSING nr. A/198/1994.

De Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking,

Gelet op het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden;

Gelet op het ministerieel besluit nr. 175/87 van 25 september 1987 houdende benoeming van de heer Paul SCHEYS, stamnummer 67/F/509.179, als lid van het aanvullend personeel van de ontwikkelingssamenwerking;

Overwegende dat de heer SCHEYS, die lid is van het personeel van de ontwikkelingssamenwerking en in die hoedanigheid in Togo was aangesteld bij de West-Afrikaanse Ontwikkelingsbank, een nieuwe dienstperiode heeft aangevat op 6 januari 1991 maar na vijf maanden, op 5 juni 1991, gerepatriëerd is moeten worden op gezag van twee geneeskundige verklaringen die ter plaatse opgemaakt waren door twee artsen die van oordeel waren dat het gezien zijn gezondheidstoestand nodig was dat hij naar België terugkeerde om zich te laten verzorgen,

dat in artikel 23 van het voornoemde koninklijk besluit wordt bepaald dat aan de dienstperiode van een personeelslid een eind kan worden gemaakt vóór het verstrijken van de normale, ingekorte of verlengde duur ervan, wanneer betrokkene aangetast is door een ziekte of een gebrekkigheid die zijn repatriëring noodzakelijk maakt,

dat, doordat bij zijn repatriëring niet geweten was hoe lang hij ziek zou zijn en bijgevolg hoe lang hij niet in staat zou zijn om zijn activiteiten te hervatten, het normaal leek om hem in de stand ter beschikking houden te plaatsen met ingang van 6 juni 1991, de dag na zijn vertrek uit Lomé,

dat de stand ter beschikking houden, met de stand dienstactiviteit en de stand schorsing in het ambt immers de drie administratieve standen vormen waarin het statuut van het personeel van de ontwikkelingssamenwerking voorziet,

dat in casu niet redelijkerwijze kan worden beweerd dat de heer SCHEYS in België nog in dienstactiviteit was, aangezien hij om gezondheidsredenen en voor onbepaalde tijd naar België teruggekeerd was,

dat hij niet in zijn ambt geschorst was, zodat de enige stand die met zijn situatie overeenstemde de stand ter beschikking houden was,

dat het medisch centrum van het Ministerie van Buitenlandse Zaken de betrokkene voorlopig ongeschikt heeft verklaard tot 15 juli 1991,

dat die periode van ongeschiktheid door datzelfde medisch centrum achtereenvolgens verlengd is tot 23 augustus, 15 september en 30 september 1991,

dat het ter beschikking houden voor een maximumduur van twee maanden toegestaan krachtens artikel 31 van het statuut wegens voorlopige lichamelijke ongeschiktheid verlengd is moeten worden overeenkomstig artikel 32 van het voormelde statuut,

dat de geneesheer-directeur van het medisch centrum van het ministerie de heer SCHEYS op 30 september 1991 definitief ongeschikt heeft verklaard,

dat de betrokkene op 16 oktober 1991 tegen die beslissing beroep heeft ingesteld en dat de medische commissie van het ministerie hem op 14 november 1991 uiteindelijk geschikt heeft verklaard voor de dienst in ontwikkelingslanden,

dat in artikel 64, tweede lid, wordt bepaald dat de leden van het aanvullend personeel die gedurende drie maanden in de om dienst- of gezondheidsredenen verlengde stand 'ter beschikking houden' blijven, ambtshalve geacht worden hun dienst te beëindigen wegens aan de ontwikkelingssamenwerking inherente noodzaak,

dat het wegens voorlopige lichamelijke ongeschiktheid verlengde ter beschikking houden van de betrokkene een tijdsduur van drie maanden heeft bereikt op 5 november 1991 en dat de betrokkene bijgevolg in de regeling van de ambtshalve beëindiging van de dienst wegens aan de ontwikkelingssamenwerking inherente noodzaak terecht is gekomen, zoals die bepaald is bij het voormelde artikel 64,

dat in dat geval de aan het personeelslid toegekende verlenging of verlengingen van het ter beschikking houden, met toepassing van artikel 36 in totaal niet minder dan zes maanden mag of mogen belopen,

dat hoewel de heer SCHEYS op 14 november 1991 door de medische commissie geschikt is verklaard, het niet mogelijk is geweest om hem een nieuwe aanstelling te geven binnen de door de regelgeving voorgeschreven termijn - namelijk voor 5 februari 1992 - en dat in dit verband moet worden opgemerkt dat de West-Afrikaanse Ontwikkelingsbank, waarbij de aanvrager aangesteld was, in een brief van 23 januari 1992 die ze aan het bestuur heeft gericht, heeft laten weten dat ze niet wenste dat betrokkene zijn dienst bij haar zou hervatten,

dat de heer SCHEYS de beslissingen heeft betwist waarbij het bestuur hem na zijn repatriëring in de stand ter beschikking houden heeft geplaatst en op 3 oktober 1991 bij de Raad van State beroep heeft ingesteld teneinde de nietigverklaring van die beslissingen te verkrijgen,

Gelet op arrest nr. 41.051 van de Raad van State van 12 november 1992, waarin geoordeeld wordt dat "in het dossier geen spoor terug te vinden is van een ministeriële beslissing in dat verband, en meer nog, niet de redenen worden vermeld waarom verzoeker in die stand zou zijn geplaatst" en bijgevolg de nietigverklaring wordt uitgesproken van de beslissing

van onbekende datum, waarbij Paul SCHEYS voor de periode van 6 juni 1991 tot 5 augustus 1991 in de stand "ter beschikking houden" wordt geplaatst en van de ministeriële beslissing van 6 augustus 1991, waarbij de periode gedurende welke hij in de stand "ter beschikking houden" is geplaatst, verlengd wordt tot de dag die voorafgaat aan die waarop hij vóór 5 februari 1992 opnieuw in actieve dienst wordt geplaatst;

Overwegende dat het bestuur toegeeft dat een dergelijke beslissing waarbij de heer SCHEYS na zijn terugkeer naar België in de stand ter beschikking houden wordt geplaatst niet is genomen, aangezien het bestuur er in het verleden altijd, ten onrechte, van uit is gegaan dat een dergelijke beslissing niet nodig was,

dat immers, wanneer een personeelslid om medische redenen gerepatriëerd wordt, volgens een vaste administratieve rechtspraak aan zijn dienstperiode een einde wordt gemaakt de dag van zijn repatriëring en zulks met toepassing van artikel 23 van het statuut,

dat per slot van rekening het enige bezwaar dat tegen het bestuur kan worden ingebracht en dat door de Raad van State bestraft is, er precies in bestaat geen beslissing in die zin ter kennis van de betrokkene te hebben gebracht,

dat dit bezwaar bijgevolg ondervangen moet worden door bij deze gelegenheid over te gaan tot de volledige herziening van de administratieve positie van de heer SCHEYS zoals ze door zijn repatriëring is ontstaan en zulks rekening houdend met de realiteit en niet met fictieve situaties,

dat het in dit opzicht ontegensprekelijk een vergissing was om hem fictief weer in dienstactiviteit te plaatsen van 6 juni 1991 tot 5 februari 1992, zodat die beslissing moet worden ingetrokken, aangezien de heer SCHEYS in die tijd in België was en niet in Togo, om de redenen die hiervoren uiteengezet zijn,

B E S L U I T:

Artikel 1.

Doordat de heer SCHEYS op 5 juni 1991 om medische redenen gerepatriëerd is uit Togo en niet geweten is hoelang hij niet inzetbaar zal zijn, wordt de heer SCHEYS voor de periode van 6 juni tot 5 augustus 1991 in de stand 'ter beschikking houden' geplaatst.

Artikel twee.

De periode waarvoor de heer SCHEYS in de stand 'ter beschikking houden' is geplaatst, een tijdvak van 6 juni tot 5 augustus 1991, wordt om redenen van tijdelijke lichamelijke ongeschiktheid verlengd. De duur van deze verlenging mag in geen enkel geval langer zijn dan zes maanden.

Artikel drie.

Aangezien de verlenging, om gezondheidsredenen, van het 'ter beschikking houden' op 5 november 1991 drie maanden heeft geduurd en de heer SCHEYS geen nieuwe aanstelling heeft gekregen, wordt om redenen van ontwikkelingssamenwerking aan zijn diensten een einde gemaakt op 5 februari 1992 om 24 uur.

Artikel vier.

De beslissingen nummer A/22/1993 van 27 april 1993 - waarbij dit personeelslid weer in de stand dienstactiviteit werd geplaatst van 6 juni 1991 tot 5 februari 1992 - en D/11.886/1991 van 6 augustus 1991 - waarbij het ter beschikking houden van betrokkene werd verlengd - alsmede vaststelling nr. D 82/1992 van 2 maart 1992 - waarbij de diensten van de heer SCHEYS beëindigd werden - worden ingetrokken";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van het beginsel van het gezag van gewijsde, alsook van het beginsel dat bestuurshandelingen niet terugwerken en het beginsel van de verkregen rechten, doordat verzoeker bij artikel 1 van de bestreden handeling van 6 juni tot 5 augustus 1991 weer in de stand "ter beschikking houden" wordt geplaatst en doordat artikel 4 van de bestreden handeling de beslissing van 6 augustus 1991 intrekt waarbij het ter beschikking houden van verzoeker zou zijn verlengd en de beslissing van 2 maart 1992, waarin zou zijn vastgesteld dat aan de diensten van verzoeker ambtshalve een einde is gemaakt op 5 februari 1992 om 24 uur om redenen van ontwikkelingssamenwerking, terwijl, eerste onderdeel, de verwerende partij niet aldus kan handelen zonder voorbij te gaan aan het gezag van arrest nr. 41.051, dat door de Raad van State op 12 november 1992 is gewezen, en aan het gezag van het in kracht van gewijsde getreden vonnis dat de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 28 april 1993 heeft uitgesproken en de enige administratieve stand waarin verzoeker zich ten gevolge van het arrest van 12 november 1992 kon bevinden dienstactiviteit was, in welke stand de verwerende partij hem overigens opnieuw geplaatst had, waarbij ze er uitdrukkelijk op gewezen heeft dat ze zijn administratieve stand regulariseerde ter uitvoering van het voormelde arrest, terwijl, tweede onderdeel, aldus met terugwerkende kracht geraakt wordt aan verkregen rechten die verzoeker ontleent aan een in kracht van gewijsde getreden arrest en vonnis en terwijl, derde onderdeel, de beslissing die bij artikel 4 van de bestreden handeling wordt ingetrokken enerzijds reeds vernietigd is bij arrest nr. 41.051 dat de Raad van State op 12 november 1992 heeft gewezen, en anderzijds, reeds impliciet is ingetrokken, zoals de verwerende partij heeft toegegeven, bij haar beslissing van 27 april 1993, wat de Raad van State vastgesteld heeft in zijn arrest nr. 47.191 van 4 mei 1994;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat aangezien verzoeker de beslissing van 27 april 1993 ter nietigverklaring voor de Raad van State had gebracht, ze die beslissing kon intrekken zolang over het beroep geen uitspraak was gedaan en dat ze door aldus te handelen niet voorbij is gegaan aan het

gezag van gewijsde van arrest nr. 41.051 van 12 november 1992, doordat dit arrest er niet aan in de weg staat dat verzoeker weer in de stand ter beschikking houden wordt geplaatst, doch de verwerende partij ertoe noopt om door middel van een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing uitspraak te doen; dat volgens haar de kwestie van het gezag van het vonnis d.d. 28 april 1993 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel evenmin rijst, aangezien het onderwerp van het onderhavige beroep niet bestaat in de terugbetaling van de bedragen die de verwerende partij ter uitvoering van het voormelde vonnis heeft betaald; dat ze stelt dat het beginsel dat bestuurshandelingen niet terugwerken evenmin geschonden is, aangezien de terugwerking van annulatiearresten meebrengt dat de administratieve overheid de situatie zoals ze zich ten tijde van de vernietigde handeling voordeed opnieuw in overweging mag en moet nemen; dat ze om al deze redenen besluit dat de twee eerste onderdelen van het middel ongegrond zijn; dat ze, wat het derde onderdeel betreft, van oordeel is dat het eveneens ongegrond is, aangezien artikel 4 van het bestreden besluit overbodig is;

Overwegende dat de verwerende partij verzoeker op 27 april 1993 voor de periode van 6 juni 1991 tot en met 5 februari 1992 weer in de stand dienstactiviteit in Togo heeft geplaatst na de beslissingen te hebben ingetrokken waarbij ze hem voor dezelfde periode in de stand ter beschikking houden had geplaatst; dat uit de aanhef van het besluit van 27 april 1993 volgt dat de verwerende partij aldus arrest nr. 41.051 van 12 november 1992 wilde uitvoeren; dat verzoeker weliswaar tegen het besluit van 27 april 1993 een annulatieberoep heeft ingesteld, maar duidelijk blijkt dat het onderwerp van dat beroep beperkt was: verzoeker bekritiseerde de beslissing niet voor zover hij daarbij voor de periode van 6 juni 1991 tot en met 5 februari 1992 weer in de stand dienstactiviteit in Togo werd geplaatst, maar alleen voor zover de periode van dienstactiviteit daarbij beperkt werd tot laatstgenoemde datum terwijl die periode verruimd had moeten worden tot 5 januari 1993 om 24 uur; dat over de grond van dat beroep tot nietigverklaring geen uitspraak is gedaan om de loutere reden dat de verwerende partij de beslissing van 27 april 1993 op 30 november 1994 heeft ingetrokken; dat als over de zaak zelf uitspraak was gedaan, het arrest de voornoemde beslissing niet integraal had kunnen vernietigen bij ontstentenis van middel van openbare orde, maar slechts gedeeltelijk binnen de perken van het beroep; dat daaruit volgt dat de verwerende partij, die verzoeker bij de bestreden handeling voor de periode van 6 juni 1991 tot en met 5 februari 1992 om 24 uur weer in de stand ter beschikking houden heeft geplaatst, haar besluit van 27 april 1993 aldus op onregelmatige wijze heeft ingetrokken; dat

ze eveneens het gezag van gewijsde heeft geschonden van het vonnis d.d. 28 april 1993 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel doordat het dictum van deze rechterlijke beslissing noodzakelijkerwijze steunt op de omstandigheid dat betrokkene in de loop van de periode in kwestie in de stand dienstactiviteit wordt gehouden; dat dit vonnis definitief is doordat de verwerende partij ermee heeft ingestemd; dat het middel gegrond is voor zover daarbij tegen het bestreden besluit wordt ingebracht dat het verzoeker voor de periode van 6 juni 1991 tot 5 februari 1992 weer in de stand ter beschikking houden heeft geplaatst; dat artikel 4 van dat besluit, hoewel het door de verwerende partij als overbodig wordt bestempeld, eveneens moet worden vernietigd met het oog op de rechtszekerheid;

Overwegende dat het tweede middel ontleend wordt aan schending van de artikelen 21, 22, 23, 27, 30, 31, 64 en 69 van het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden, van artikel 159 van de Grondwet en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging, alsook van het beginsel van het gewijsde, doordat artikel 1 van de bestreden handeling verzoeker van 6 juni tot 5 augustus 1991 weer in de stand ter beschikking houden heeft geplaatst, artikel 2 ervan het ter beschikking houden van verzoeker "verlengt" wegens lichamelijke ongeschiktheid en artikel 3 ervan op 5 februari 1992 om 24 uur ambtshalve een einde maakt aan de diensten van verzoeker, naar beweerd wordt om aan de ontwikkelingssamenwerking inherente redenen, terwijl, eerste onderdeel, het feit dat men wegens omstandigheden niet ter plaatse maar in België verzorgd wordt, niet de repatriëring vormt waarin artikel 23 van het statuut voorziet - om welke reden indertijd geen enkele ministeriële beslissing in dat verband is genomen -, wat tijdens de eerste procedure voor de Raad van State reeds tot een lange controverse aanleiding had gegeven, zoals blijkt uit het verslag van de auditeur in zaak A.45.093/VI-10.277 en uit de laatste memorie van verzoeker van 10 juni 1992, terwijl, tweede onderdeel, aangezien verzoeker niet op regelmatige wijze in de administratieve stand "ter beschikking houden" was geplaatst, de bestreden handeling steunt op een verkeerde analyse van de juridische situatie door de verwerende partij, zoals de Raad van State dat voordien reeds had opgemerkt in arrest nr. 41.051 van 12 november 1992, en terwijl, derde onderdeel, ten eerste, de aangevoerde gezondheidsredenen in tegenspraak zijn met de beslissing d.d. 14 november 1991 van de medische commissie van het departement houdende vernietiging van de ongeschiktverklaring d.d. 30 september 1991 door de geneesheer-directeur van het departement, welke beslissing de verwerende partij op

3 december 1991 uitdrukkelijk aanvaard heeft doordat ze haar vorige beslissing van 9 oktober 1991, waarbij "om gezondheidsredenen" aan de diensten van verzoeker een einde was gemaakt, als nietig heeft beschouwd, en, ten tweede, de brief d.d. 23 januari 1992 van de West-Afrikaanse Ontwikkelingsbank, aangehaald door de verwerende partij, irrelevant is, aangezien die Bank - in antwoord op een betwistbare vraag die de verwerende partij tijdens een dienstperiode en tijdens de eerste procedure gesteld had - niet, zoals in de bestreden handeling ten onrechte aangegeven wordt, verklaard heeft dat zij "niet wenste dat betrokkene zijn dienst bij haar zou hervatten" maar wel dat zij "niet wenste dat verzoeker een nieuwe aanstelling zou krijgen", een nieuwe aanstelling die verband hield met het aangaan van een nieuwe dienstperiode en niet met het hervatten van de lopende dienstperiode (uit het verzoek van de Bank om in de toekomst een informatica-adviseur ter beschikking te stellen, blijkt overigens ontegensprekelijk dat die woorden geïnterpreteerd dienen te worden als nieuwe diensten en niet als aan de gang zijnde diensten);

Overwegende dat de verwerende partij, welke te kennen heeft gegeven dat verzoeker het bestreden besluit niet bekritiseerde voor zover bij artikel 3 ervan om redenen van ontwikkelingssamenwerking aan zijn diensten een einde wordt gemaakt op 5 februari 1992 om 24 uur en dat hij bijgevolg op zijn minst impliciet toegaf dat, gesteld dat de beslissingen om hem van 6 juni 1991 tot 5 februari 1992 om 24 uur in de stand "ter beschikking houden" te plaatsen regelmatig waren, de beslissing om ambtshalve een einde te maken aan zijn diensten eveneens regelmatig was, vervolgens de motivering van het bestreden besluit expliciteert door vooral te trachten aan te tonen dat verzoeker "gerepatrieerd" is in de zin van artikel 23 van het koninklijk besluit van 10 april 1967 en dat de beslissing om ambtshalve een eind te maken aan de diensten van verzoeker geenszins strijdig is met de beslissing van 14 november 1991 waarbij de medische commissie hem definitief geschikt verklaart, aangezien het niet mogelijk is gebleken om verzoeker vóór 5 februari 1992 een nieuwe aanstelling te geven;

Overwegende dat het beroep strekt tot nietigverklaring van alle bepalingen van het bestreden besluit, met inbegrip van artikel 3 ervan, naar welke bepaling uitdrukkelijk wordt verwezen in het tweede middel; dat de premisse die als basis dient voor de hele redenering waarmee de verwerende partij een verantwoording probeert te geven voor haar beslissing om aan de diensten van verzoeker ambtshalve een eind te maken, namelijk dat hij op regelmatige wijze in

de stand ter beschikking houden zou zijn geplaatst, verkeerd is zoals uit het onderzoek van het eerste middel blijkt; dat die overweging op zich reeds bij wijze van consequentie de nietigverklaring van het voormelde artikel 3 meebrengt; dat het tweede middel eveneens gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt beslissing nr. A/198/1994 die de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking op 30 november 1994 in verband met Paul SCHEYS heeft genomen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negenentwintig november 1900 zesennegentig, door:

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

M.-Chr. MALCORPS

R. ANDERSEN

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.